

ABSTRAKT

Bakalářská práce sleduje proměny autorského stylu v básnickém díle Miroslava Holuba. V teoretické části vycházíme převážně ze studia sekundární literatury, v praktické pak z interpretačních rozborů jednotlivých básní z různých období autorovy tvorby. Holub je nejčastěji spojován s tvorbou v duchu tzv. poezie všedního dne, my se však snažíme podat ucelenější pohled na celou jeho tvorbu, především neopomínat básnické sbírky z let sedmdesátých až devadesátých, z nichž upozorňujeme například na metaforu *theatrum mundi*, se kterou Holub ve více sbírkách pracuje a která bývá v souvislosti s jeho tvorbou mnohdy opomíjena. Z rysů spojujících všechna Holubova básnická díla vyzdvihujeme především specifické promítnutí autorovy druhé profese vědce do jeho básní, jež se vyznačuje například konkrétními motivy a časoprostorem, užíváním specifického lexika, ale i osobitým uspořádáním veršů. Tyto rysy označujeme slovy Bohumila Svozila souhrnně jako intelektuální poezii, zároveň však polemizujeme s názory některých literárních kritiků tvrdících, že je Holubova tvorba kvůli své intelektuálnosti neosobní a prosta citovosti. Nakonec nacházíme také měnící se rysy autorského stylu ovlivněné především postupně se proměňující společensko-politickou situací v Československu i ve světě. Jedná se například o vytrácení se víry ve smysluplnost světa, rostoucí pocity deziluze, nebo také postupné mísení poezie, prózy a dramatu.